

запретѣи дѣхъ, и възмѣтѣса самъ. И рече: гдѣ
положите его; глаголаша ему: Господи, прииди, и виждь.
Прослезѣса Исусъ. глаголахъ оубо жидове: виждь, ка-
кѡ любаше его. Нѣцыи же ѿ нѣхъ рѣша: не можаше
ли сей ѿверзый очи слѣпомѣ, сотворити, да и сей не
оумретъ; Исусъ же пакѣ претѣ възсевъ, прииде ко грѣ-
бѣ. Бѣ же пещѣра, и камень лежаше на ней. Глагола Ис-
сусъ: возмите камень. Глагола ему сестра оумѣршаго
Марѣа: Господи, оужѣ смердитъ: четвероднѣвнъ бо
ѣсть. Глагола ей Исусъ: не рѣхъ ли ти: ѡкѡ ѡще вѣ-
рѣши, оузриши славу Божію; възаша оубо камень, и дѣ-
же вѣ оумѣрый лежѣ. Исусъ же възвѣдъ очи горѣ, и
рече: отче, хвалѣ твоѣ въздаю, ѡкѡ оуслышаша еси ма.
И азъ же вѣдѣхъ, ѡкѡ всегда ма послѣшаеши: но наро-
да радѣи стоѡщаго окрестъ рѣхъ, да вѣрѣ имѣтъ, ѡкѡ
ты ма послалъ еси. И сѣмъ рѣхъ, глаголюмъ великимъ воз-
зва: Лазаре, гряди вонъ. И изыде оумѣрый, ѡбѣзанъ
рѣкама и ногѣма оукрѣемъ, и лицѣ его оувѣрѣсомъ ѡ-
бѣзано. глагола имъ Исусъ: разрѣшите его, и ѡстави-
те ити. Мнози оубо ѿ Иудей пришедшїи къ Марїи, и
видѣвше, ѡже сотвори Исусъ, вѣроваша въ него. Нѣ-
цыи же ѿ нѣхъ идѣша къ Фарїсѣемъ, и рекоша имъ, ѡ-
же сотвори Исусъ. Собрѣаша оубо архїерее и фарїсее
сонмъ, и глаголахъ: что сотворимъ; ѡкѡ человекъ сей
многа знаменїа творитъ. Ище ѡставимъ его такѡ, вси
оувѣрѣютъ въ него: и приидутъ Римляне, и възмѣтъ
мѣсто и языкъ нашъ. Гл. 19.

Тогда оубо Пїлатъ поѡтъ Исуса, и ви его. И вои-
ни сплѣтше вѣнѣцъ ѿ тернїа, возложѣша ему на главѣ,
и въ рѣзѣ вагранѣ ѡблекѣша его, и глаголахъ: радѣисѣ
царю Иудейскїй: и вѣдѣхъ его по ланїтома. Изыде оубо
пакѣ вонъ Пїлатъ, и глагола имъ: се извождѣ его вамъ